

KOMMENTARER KRING PROGRAMMET "SVERIGE MÖTS" SVT 1 25 MAJ 2020

I vänstra spalten en transkribering av det som sägs i programmet. Den gör inte anspråk på att vara hundra procentigt korrekt. I vissa (mindre viktiga) delar har det sammanfattats, men inget avviker från vad någon sagt, eller förfäktat för ståndpunkt. Det har sammanfattats något mer på "anhängarna" av Sexköpslagen och när det gäller programledaren, men varit mer exakt när det gäller "motståndarna" till sexköpslagen. I transkriberingen är totalt 4807 ord. 722 av dessa uttalas av programledaren, 1485 av "motståndarna" och 2600 av "anhängarna". Utan att det därför skulle vara hundra procentigt statistiskt rätt så visar det att strävan i programmet inte har varit att ge lika utrymme för olika åsikter. "Anhängarna" får nära dubbelt så mycket utrymme gentemot "motståndarna" (särskilt som de förstnämnda förmodligen tagit mer utrymme eftersom de har refererats något mer summariskt än motståndarna). Och med tanke på Programledarens mycket tveksamma objektivitet blir övervikten frapperande. Dessutom kallas fem av de förstnämnda in, medan endast två av de senare finns representerade.

Svart = "anhängare"

Blått = "motståndare"

Rött = programledaren

Grönt = kommentarer

<https://www.svtplay.se/video/26536222/sverige-mots-direkt/sverige-mots-direkt-sasong-1-25-maj-20-00?start=auto>

BELINDA: Varför köper män med makt sex?

MERLY ÅSBOGÅRD: Vill ha mer makt ... du köper tystnade, ett fritt spelfält att kunna göra precis vad du vill ... dom kanske känner sig maktlösa i sina vanliga liv ... de flesta män som jag träffat på är vita män i förhållande ... inte marginaliserade i samhället ... när det kommer till kvinnor, att söka sig närhet ... speciellt att köpa sig en person i prostitution, man får makt, man får precis det man har drömt om. Porren har en inverkan, man får testa saker man kanske inte vågar göra med sin partner

14 år när hon hamnade i prostitutionen

BELINDA kände männen någon skam i mötet med dig?

MERLY ÅSBOGÅRD: ingen skam, det skulle jag inte säga ... skam över att de bedrar sin partner

ANDREA JOHANSSON, Talita: ... vi driver skydda-

Här spårar Belinda Olsson ut redan i den absoluta början. "Män med makt" heter det, som köper sex, med hänvisning till Paolo Roberto och en moderat kommunpolitiker. Trots det kommer ingenting i resten av programmet att beröra män med "makt" (jmf Joakim Edin i slutet). Det här visar var agendan ligger. Ingen strävan efter objektivitet eller sans, enbart att stötta den politiskt korrekta bilden.

Ett klassiskt drag hos dem som har en agenda att driva, i detta fall sexhandelns skadlighet. Man plockar in en person som har tydligt negativa erfarenheter av arbetet och låter henne representera "alla" sexarbetare. Avsikten är att avvärja motståndarna, för man kan inte ifrågasätta ett uppenbart offer. Att det existerar många fler kvinnor som inte är offer (jmf *t ex här: https://www.anstandigt.com/2019/05/20/myter-om-prostitutionen-8-de-prostituerade-ar-valdsutsatta-drogberoende-och-mar-daligt/*) vill man inte kännas vid. Redaktionen skulle aldrig drömma om att försöka få någon att vittna om sitt eget informerade val (*som här när Ingegerd fullständigt dödar det politiskt korrekta upplägget: http://www.anstandigt.com/ljud/ingegerdgranath.mp3*)

Talita är en religiös organisation som, mig veterligt,

de boenden och rehabiliteringsprogram ... vi vill att frågan lyfts ... och nu stor medial uppmärksamhet

BELINDA: Joakim Edin har skrivit en hel bok ... sexköpare i Thailand ... det är männens efterfrågan som ligger bakom att problemet existerar ... gå till grunden med varför de betar sig på det här sättet ... Mats Paulsson, gruppchef för polisens människohandelsgrupp ... idag utredare på jämställdhetsmyndigheten ... vilka är sexköparna?

MATS PAULSSON: fanns alla kategorier ... i alla åldrar ... enda gemensamma nämnare som vi hittade, de kände sig ensamma ... det var väldigt små människor när vi träffade på dem ... det var väl också att vi letade efter varför köper de här männen sex ... ensamma personer, trots familj och barn

BELINDA när ni grep dem, vad var den vanligaste reaktionen?

MATS PAULSSON: vanligaste någon slag total uppgivenhet och förtvivlan ... sedan de som bad oss flyga till ett mycket varmare ställe ... att det här är en mänsklig rättighet, vi skulle inte lägga oss i, till dem som faller ihop och gråter. De flesta säger inte mycket, accepterar sina böter

BELINDA hur många köper sex?

MATS PAULSSON: den sista undersökningen ... Folkhälsomyndigheten ... ungefär var tionde svensk man har köpt sex någon gång ... majoriteten har köpt vid ett eller ett par tillfällen ... men så blir det några som blir kvar

BELINDA väldigt många män skulle ju aldrig köpa sex (y)

MATS PAULSSON: Den stora majoriteten tar nog väldigt mycket avstånd från det här.

endast engageras på deras egna utsagor om sig själva. Det liknar alla NGO:ers upplägg, vilka i avsikt att öka sina inkomster anspelar stort på skrämnel och fabricerade "fakta". Jmf t ex ECPAT (<http://www.anstandigt.com/pdf/ecpat.pdf>).

Om vi går till statistik kan vi t ex vända oss till **Woodward & medförfattares** undersökning 2004. Där ser vi att det är en stor majoritet av sexköparna som är ensamstående. De utgör nämligen tre fjärdedelar! Att de finns inom alla kategorier är nog inte förvånande, men att antyda att det är personer med familj och barn torde vara en stark överdrift.

Inte mycket att säga om. Det torde gälla alla som blir tagna på bar gärning. Befogat kan ju vara att be poliserna fara till ett mycket varmare ställe eftersom lagen i sig är så absurd. Det är i och för sig inte polisernas fel, men absurda lagar kommer alltid få absurda konsekvenser. **Howard S Becker** menar att lagar som strider mot mänsklig, naturlig predisposition gör "kriminella av personer som annars inte har ett kriminellt beteende". Något som i högsta grad är aktuellt här. Sexhandel är kvinnans kanske mest överlägsna överlevnadsmekanism, som också finns hos våra primatsläktingar, och testosteronet hos mannen gör att den fungerar. Att kriminalisera vad som är sociala evolutionära adaptationer (d v s nedärvt, eftersom det finns i alla kulturer, genom hela mänsklighetens historia och i andra arter än människan) kan jämföras med det tyska ordspråket "falska lagar mognar till riktiga brott".

Det finns all anledning att betvivla tillförlitligheten i dessa siffror. I kritiken av den sk "utvärderingen" av Sexköpslagen skriver **Wase** om tillförlitligheten i undersökningar rörande sexualia: "Ett tydligt tecken på felmarginalerna i frågeformulär och intervjuer i ämnet sexualia är texen undersökning i Nederländerna 1998 kring hur många män som uppsökte sexarbetare. Endast tre procent av 18- till 50-åringar medgav att de gjort så det senaste året, medan kalkyler grundade på uppskattat antal sexarbetare, genomsnittligt antal betjänade kunder, och genomsnittlig besöksfrekvens fick fram att 16 procent av de holländska männen

besökt en sexarbetare det senaste året. D v s att mer än 80 procent av de svarande som besökt bordell i undersökningen ljög! Egentligen borde det vara självklart att någon gjorde en enkät på attityderna till att svara på enkäter rörande prostitution, sexköpslagen och sexualia överhuvudtaget.” (www.anstandigt.com/pdf/skarhed.pdf).

BELINDA Hur stor del utgörs av människohandel och trafficking

MATS PAULSSON: Länder som det kommer flest ifrån, Nigeria, Rumänien, Bulgarien och kanske Moldavien och nu börjar vi se lite från Latinamerika. Där kan man nästa förutsätta att de är människohandlade, har en hallick, eller åtminstone en historik av detta ... för annars hittar inte en 18-årig flicka till Göteborg ... hon känner inte till den här lilla, lilla staden på andra sidan jordklotet.

Här gör Mats Paulsson ett generalfel. Att man kommer från ett annat land innebär inte att man är trafickerad. Det är också totalt vilseledande när han i ett sammanhang nämner flera europeiska länder och hävdar att en 18-årig flicka därifrån är från andra sidan jordklotet, liksom de från Nigeria och Latinamerika. Men dessutom är hans påstående att en 18-årig flicka inte känner till Göteborg vilseledande. Hon kan känna till Sverige och det underförstådda antagandet att det måste vara ”trafficking” bara för att hon hamnar där har ingen som helst verklig relevans. Det kan ha det i en del fall, men bara för att någon transporterar en person från en plats till en annan, eller ger råd om hur personen ska gå tillväga, gör det inte till trafficking. FN:s definition av trafficking säger följande:

Handlingen (vad som utförs)

Rekryterande, transporterande, överförande, härbärgerandet eller mottagande av personer

Medel (hur det görs)

Hot eller användandet av våld, tvång, bortrövande, bedrägeri, svek, maktmissbruk eller utsatthet, eller att betala eller ge fördel till en person som kontrollerar offret.

Syftet (varför det utförs)

I syftet exploatering, vilket inkluderar prostituerandet av andra, sexuell exploatering, tvingat arbete, slaveri eller likställda utövanden och borttagandet av [kropp] organ. (<https://www.unodc.org/unodc/en/human-trafficking/what-is-human-trafficking.html>)

Det innebär, att om förflyttningen sker frivilligt så är det inte trafficking. Det är en av anledningarna över precis hela världen till att så ytterst få fällande fall av sextrafficking sker i domstolar, därför att de påstått ”räddade” kvinnorna ytterst, ytterst sällan tvingats in i sexarbete.

Om vi tar domsstatistiken för Sverige under många år får vi följande siffror på dömda ”sextraffickerare”: 2003, 2 dömda, 2004 0 dömda, 2005 5 dömda, 2006 13 dömda, 2007 8 dömda, 2008 8 dömda, 2009 4

dömda, 2010 3 dömda, 2011 maximalt 8 dömda, 2012 maximalt 10 dömda. 2013 maximalt 3 dömda, 2014 1 dömd, 2015 2 dömda, 2016 3 dömda, 2017 maximalt 2 dömda och 2018 3 dömda. Summa summorum, maximalt 77 dömda på 16 år, vilket ger ett maximalt genomsnitt av 4,8 domar årligen. D v s 0,048 fall på 100.000 invånare – vilket innebär att landet nu sjunkit ner och ligger precis på världsgenomsnittet, vilket visar att sextrafficking är ett ”nollbrott”, eftersom det är mindre än ett fall per 100.000 invånare – i hela världen! Jämför vi det med antalet anmälda fall av tex misshandel per år, ca 900, och räknar med – precis som i fallet trafficking – att bara en tiondel går till fällande dom så går det 1875 misshandlade på ett sextraffickingfall, i de flesta fall män som drabbats. Men män som drabbas är inte de ”goda” kvinnorna intresserade av, för det är inte lika lönsamt eftersom ingen är emotionell inför män.

BELINDA Och det här utgör den stora delen av sexhandeln i Sverige?

Belinda Olsson är tyvärr ingen särskilt kompetent journalist som bara rakt av köper alla påståenden som slungas ut av dem som **Howard S Becker** kallar ”moralentreprenörer”. Men, det är tyvärr symptomatiskt för svensk journalistik 2020 och 40 år tillbaka.

MATS PAULSSON: Det vet jag ju inte riktigt, för det finns ju en inhemsk handel också som ser annorlunda ut. Där är det inte alls lika mycket människohandel. Det förekommer där också, men det är inte lika vanligt med kopplare och hallickar o s v.

Här gör Mats Paulsson ytterligare ett generalfel, eftersom han jämför ”kopplare och hallickar” med traffickerare. Det har inget stöd i FN:s definition av trafficking, eftersom det inte på långa vägar innebär ”tvång”, ”våld”, ”exploatering”, m m. Tex uppger **Nagaraj & Yahya**, studerandes 44 prostituerade i Malaysia i början av 1990-talet, att hallickars avgifter uppgick till mindre än två procent av vad de prostituerade tjänade netto på dricks. Där fanns varken tvång eller exploatering. **Levitt & Venkatesh** finner i sin undersökning av gatuprostituerade i Chicago 2007, att ”det är eftertraktat att jobba med en kopplare i icke gatumiljö. I Roseland finns inga hallickar och kvinnor kontaktar kunderna från gatan. Bara några kvarter bort i Pullman arbetar alla med hallickar vilka letar upp kunder och ordnar träffar, så att de prostituerade sällan raggas i gathörn. Under hallickmodellen är det färre transaktioner, men priserna som tas ut är jämförelsevis högre och klientelet annorlunda. Prostituerade som arbetar med hallickar förefaller tjäna mer, och är mindre sannolika att bli arresterade. Det förefaller som om hallickarna väljer att betala ordentliga löner. I linje med denna hypotes är många kvinnor som inte arbetar med hallickar ivriga att få göra så.” Hallickar kan vara tvingande och våldsamma i en kriminaliserad miljö, som i Sverige. Däremot fungerar det inte i avkriminaliserade miljöer.

BELINDA (till Merly Åsbogård): Du ingick i den här inhemska människohandeln (x)

MERLY ÅSBOGÅRD: Och jag hade ju hallickar, men det var ju även att man sökte sig bort från dem ... om man kunde

I länder som legaliserat eller avkriminaliserat sexarbete är det inte olagligt att driva bordeller eller vara ”arbetsledare” för sexarbetare. Mats Paulsson gör alltså en fullständigt befängd koppling mellan koppleri och trafficking och en kompetent och påläst programledare borde ha ifrågasatt det.

Inkallandet av Merly Åsbogård är ett minst sagt beräknande bedrägligt förfarande när det gäller att skapa ett till synes ”neutralt” debattprogram. Det är samma metod som religiösa väckelserörelser använder sig av för att övertyga människor om ondska och elände. **Kinnell** skriver: *”Exemplen ovan kontrasterar med de personliga vittnesmål från tidigare sexarbetare som rutinmässigt paraderar framför abolitionistsamlingar för att återkalla deras fruktansvärda upplevelser. Personliga vittnesmål är karaktäristiskt för evangelistiska väckelsemöten, där de används som ett medel för emotionell manipulering. Det består i att vända personligt lidande eller galenskap i framförandekunst. I sammanhanget religion finner jag det motbudande, och i sammanhanget av att försöka utveckla allmän policy kring sexarbete fullständigt malplacerat.”* Mönstret är också alltid detsamma i mediernas belysning av sexarbete och sexköpslagen. Allt som kan vittna om att den officiella ståndpunkten är fel måste utelämnas.

Det är inte så att någon betvivlar Åsbogårds negativa erfarenheter av sexarbetet, men just detta att plocka in henne som någon sorts språkrör för **alla** sexarbetare är alltså det som utgör bedrägeriet. Det omvända förhållandet, med sexarbetare som är nöjda med sitt arbete, är faktiskt det som är dominerande inom prostitutionsforskningen. **Jenkins** rapporterar att 72,1 % av kvinnorna anser att sexarbetet stärkt deras självkänsla mot 9,6 % som känner att självkänslan blivit sämre, 86,5 % uppger att de aldrig eller sällan känner sig exploaterade av sina kunder mot 2,8 % som känner det ofta eller alltid. 77 % kände att de respekterade och blev respekterade av sina kunder mot 16 % som inte respekterade eller kände sig respekterade av kunderna. 78,7 % ansåg att de alltid eller för det mesta kontrollerade situationen mot 0,7 % som aldrig kände att de var i kontroll. Slutligen var det 70,6 % som inte planerade alls eller åtminstone inte inom den närmaste framtiden att sluta som sexarbetare mot 3,2 % som planerade att göra det inom tre månader.

Steinfatt rapporterar från sina djupintervjuer med över 4000 barprostituerade i Thailand under 12 års tid att 69,4 % tyckte att arbetet var roligt eller inte

dåligt, med en liten övervikt för den senare delen som tyckte att det som var tråkigt var när det fanns för lite kunder, medan 14,7 tyckte det var ett slitsamt jobb och ville sluta och 15,7 tyckte det var slitsamt men inte ville sluta. **Dalder** (2004) rapporterar att $\frac{3}{4}$ av inomhusarbetarna i Nederländerna tyckte om sitt arbete och **Foltz** (1979) meddelar att de kände *stolthet i sitt yrke* och såg sig själva som *moraliskt överlägsna gentemot andra; De betraktar kvinnor som inte är "i livet" som att de kastar bort kvinnans största källa till makt och kontroll [sexuellt kapital], medan de som prostituerade använder det för sin egen fördel likväl som till samhällets främjande.* Perkins & Lovejoy (1996) meddelar att call girls i Sydney i Australien i allmänhet hade en god mental hälsa

Seib & medförfattare 2009 rapporterar, att medan mentalhälsopoängen för "vanliga" australiensare låg på 49,4 låg den för de bordellbaserade på 47,1 och de privata 45,1, men de gatubaserade nådde bara 33. Den fysiska hälsan var däremot något högre för de prostituerade. Den för dem på 53,1 poäng, men för vanliga australiensare på 49,5.

Woodward & medförfattare rapporterar att då sexarbetarna tillfrågades om de skulle välja jobbet igen om de fick chansen så svarade 36,4 % av de gatubaserade, 66 % av dem på bordell och 69,5 % av dem som var privata entreprenörer att de skulle göra det. De konstaterar också att genomsnittshälsonivån för den Australiensiska kvinnan låg på 50,6, för gatuprostituerade på 32, de på bordell 47 och privatentreprenörer 44,5. Föga vittnesmål om tvång eller våld – **eller att Åsbogård är det minsta representativ för alla sexarbetare!** Dessutom måste det i sammanhanget konstateras att de gatubaserade sexarbetarna är en minoritetsgrupp. T ex uppskattar servicestyrelsen i Danmark, inomhusprostitutionen som åtminstone fyra gånger så hög som gatuprostitutionen, och det europeiska nätverket Tampep uppskattar i sin slutrapport att 95 % av sexarbetarna i Finland finns i inomhusprostitutionen och Siegel menar att de inomhusprostituerade i Nederländerna är 99 %.

BELINDA: Idag erkänner ju de allra flesta sexköpare ... betalar böter för att slippa rättegång ... ingen har dömts till fängelse för enbart sexköp ... nu vill regeringen skärpa straffen ... fängelsestraff istället ... bred politisk enighet ... välkommen till programmet då, Annika Strandhäll .. talesperson i S för jämställdhetsfrågor

Här följer en lång tirad för att bereda vägen för Annika Strandhäll.

Toppolitikern – Strandhäll – säger det "rätta" och un-

Vad vi i sammanhanget måste konstatera är att det

derstryker att det är ett *lagbrott*, angående moderatpolitikern som blev tagen ... märkligt att ett par dagar efter gripandet av Paolo Roberto gå på bordell i Göteborg i den utsatta positionen

faktum att det i Sverige idag är ett lagbrott med sexköp uteslutande är en konstruktion. Lagar mot sexarbete är inget universellt, till skillnad mot lagar och straff mot mord, våld, stöld och bedrägeri (åtminstone inom den egna gruppen), vilka finns under alla tider och i alla kulturer. Vi talar därför om en kulturell konstruktion baserad på värderingar och ideologi, inte det som lite oklart betecknas som "naturrätt" – eftersom det på intet sätt är universellt. Det är lika relevant att idag hänvisa till sexköpslagen som ett brott som det var att under trettioalet hänvisa till lagarna mot judar i Tyskland, eller lagarna som efter 1400-talet bedömde häxeri som ett brott som berättigade dödsstraff. De lagarna var, precis som sexköpslagen, kulturellt konstruerade med legitimering i enskildas idéer och ideologi.

BELINDA Ni vill skärpa lagstraffen?

ANNIKA STRANDHÄLL: S-kvinnor drivit i många, många år ... idag straffskalan motsvarande att sno en oxfilé på ICA, medan det faktiskt handlar om att du köper dig tillträde till en annan människas kropp ... inte sällan är det personer som befinner sig i den situation som vi pratar om här tidigare, som kanske är föremål för människohandel, trafficking och det är ju så att sextrafficking är en form utav slavhandel, därmed behöver vi också förstärka straffskalan för den här typen av brott ... det här har diskuterats under en ganska god tid ... regeringens prioriteringar ... den organiserade brottsligheten och mäns våld mot kvinnor, sexhandel är båda delarna

BELINDA kritiska röster att det här kom väldigt tätt på gripandet av Paolo Roberto (y, x)

DANA POURKOMEYLIAN: Det har tagit två mandatperioder för den här regeringen att skärpa straffen för terrorbrott, men tre dagar efter att en kändis blir gripen så lägger man fram en debattartikel om att man ska ha fängelsestraff, än värre är att man tar bort kravet för dubbel straffbarhet, vilket innebär att om man reser utanför Sverige och köper sex så ska man även kunna straffas för det när man kommer tillbaka till Sverige ... det har jag reagerat jättestarkt på eftersom det är en väldigt grundläggande rättsstatlig princip i utvecklade demokratier att vår jurisdiktion sträcker sig till Sverige, därmed punkt. Skulle man kunna utsträcka det här, skulle andra länder tillämpa det här, att polska kvinnor som kommer till Sverige och gör en laglig abort här kommer bli straffade när de kommer hem och det är inget rättssystem som jag vill se.

Här spårar Annika Strandhäll, liksom så många andra moralentreprenörer, ut totalt. Men detta mantra agerar moralentreprenörerna enligt Josef Goebbels metod: "Upprepar du en lögn tillräckligt ofta så uppfattas det som en sanning." Sexarbetarna utför en tjänst och liksom andra som säljer sina tjänster kan det inte utföras utan att delar av kroppen måste användas. Det andra felet hon gör är att koppla ihop sexarbete med sextrafficking. Det är ett vanligt sätt av moralentreprenörerna att göra den kopplingen, men den har inget som helst vetenskapligt stöd och inte heller FN:s definition av trafficking räknar med det. Att Strandhäll också dillar om att sexköp skulle hänga ihop med "organiserad brottslighet" och "mäns våld mot kvinnor" är bara ideologiskt nonsens. Det som gör att kriminalitet kopplas till sexarbete är att omständigheterna kring det är illegala, vilket gör att kriminella i viss mån kan utnyttja det, men i den stora majoriteten av sexhandel förekommer ingen kriminalitet. Siegel skriver t ex angående ryskspråkiga sexarbetare att "[d]e flesta av dem hade aldrig någon kontakt med organiserad brottslighet och ingen tvingade dem att fara till Nederländerna för att arbeta i sexindustrin."

ANNIKA STRANDHÄLL: Det är ingen poäng i det ... I Sverige så har vi gått före i flera typer av lagstiftningar. Vi tycker inte att det är okay i Sverige att vi slår barn, vi var först i världen med att införa en aga-lagstiftning, vi tycker inte heller att det är okay att man säljer organ utifrån någon form av frihetsperspektiv, vi tycker inte heller att det är okay att man handlar med kvinnors eller andra människors kroppar i det här landet men det är också ett faktum att vi har en tuff lagstiftning, vi har först i världen med att gå fram med sexköpslagstiftningen. I Norge har man nu i 10 år haft den lagstiftning som Dana här är så arg på, som har fungerat alldeles utmärkt, vilket innebär att vi vill markera genom att åtta av tio utav de svenska män som köper sex, de köper det på konferanser i östeuropa eller när man är på semester i typ Thailand. Och då menar vi att man ska kunna straffas här.

DANA POURKOMEYLIAN: Ja, vi får ju ta och diskutera huruvida all sexköp är som Annika Strandhäll kallar det ”slavhandel” och hur konstruktivt det är att dra alla sexsäljare över samma kant. Vi har ju pratat här om maktbalanser och att om man är en man som köper sex så köper man sig också mer makt. Jag håller absolut med om den beskrivningen, men då handlar det ju om att man ska utjämna maktförhållandena, att man ska kunna göra svarta jobb vita, att man ska kunna se till att de som säljer sex har arbetstagarorganisationer att vända sig till, som vilket yrke som helst. Jag tycker absolut att de som blir utsatta för trafficking, de som säljer sex utan samtycke, det är olagligt punkt slut. Det är det ingen här som tycker annat om.

BELINDA Du vill se en legalisering?

DANA POURKOMEYLIAN: Men annars vill jag se en legalisering av sexköp, absolut.

Återigen är Strandhäll ute och cyklar. Ja, vi var först med aga-lagstiftning, men den underförstådda kopplingen till sexarbete är helt irrelevant, eftersom det senare inte har något med våld att göra. Vad moralentreprenörerna helt bortser från är att våld inte är något större problem gällande sexarbete i avkriminaliserade sammanhang, undantaget gatuarbetarna. **Woodward & medförfattare** meddelar att av bordellarbetarna var det 98 % som aldrig blivit slagna och 97 % som aldrig blivit våldtagna. Bland de privata inomhusarbetarna var motsvarande siffror 87,8 respektive 86,6 %, bland gatuarbetarna 45,5 respektive 39,4 %. Intressant nog skulle 66 % av bordell- 69,5 av de privata och 36,4 av gatuarbetarna välja yrket igen om de fått chansen. Det korresponderar med vad de thailändska bararbetarna uttryckte, att 69,4 % tyckte de hade ett bra arbete.

Även **Seib** kommer fram till liknande siffror: Endast 3 % av bordellarbetarna, 12 av de privata men 52 av dem på gatan hade utsatts för någon form av våld det senaste året. Understrykas ska också, att gatuarbetet, som redan redovisats, är en väldigt liten del av det totala sexarbetet.

Det kan dessutom tilläggas att den norska sexköpslagen är lika kritiserad som den svenska. Dessutom finns det inga som helst belegg för att den svenska sexköpslagen fungerat utmärkt. Jmf **Wase** (www.anstandigt.com/pdf/skarhed.pdf) och **Levy** (www.anstandigt.com/2019/05/21/criminalising-the-purchase-of-sex/)

Sedan är det ju en rättsvidrig princip att försöka utöva svensk rättsskipning på en annan nations territorium. Det indikerar dessutom att Strandhäll och anhängarna av ett sådant steg betraktar medborgarna som en sorts statlig egendom, som de har rätt att kontrollera världen över. Precis så som vissa auktoritära stater resonerar.

Angående Norge är Amnesty starkt kritisk till sexköpslagen där (<https://feministisktperspektiv.se/2016/06/14/amnesty-kraver-ny-utredning-av-sveriges-sexkopsforbud/>, <https://amnesty.no/menneskerettigheter-i-norge-norsk-lov-setter-sexarbeidere-i-fare>). Dessutom kom en första utredning, 2004 (<https://www.svd.se/ingen-sexkopslag-i-norge>), fram till att sexköpslagen inte borde införas i Norge. Men i sann vetenskapsfientlig anda – precis som i Sverige – kördes rapporten senare över av ideologiska och egoistiska skäl och kronan på verket är att rapporten senare plockats bort på norska justitiedepartementets hemsida.

ANNIKA STRANDHÄLL: Det är ju så, att tre av fyra på de här legaliserade bordellerna runt om i Europa, eller för den delen som säljer sex i Sverige kommer från fattiga förhållanden i östeuropa, asien eller afrika, vilket innebär att det finns också ett klassperspektiv på det här vilket Dana kanske utifrån sitt mer medelklassiga svenska perspektiv inte ser. Det är inte så att för att man är fattig ...

DANA POURKOMEYLIAN: Jag skulle uppskatta om Annika Strandhäll kunde avhålla sig från personangrepp och bete sig som en folkvald politiker ...

ANNIKA STRANDHÄLL: Det är inga personangrepp (hon nickar och ler överseende)

DANA POURKOMEYLIAN: ... och hålla en repektfull ton här ...

ANNIKA STRANDHÄLL: det är fakta.

DANA POURKOMEYLIAN: ... så tala inte om min klassbakgrund när du inte vet någonting om mig Annika Strandhäll. Håll dig! Håll dig!

ANNIKA STRANDHÄLL: Ja, fast jag har ju inte sagt någonting om din klassbakgrund, jag säger att det är

Här är fabulatern Strandhäll ute på hal is. Det finns inte någon enda undersökning som har kunnat mäta antalet migrerade sexarbetare visavi ”infödda” i Sverige. Vi har helt enkelt ingen aning om proportionerna. Att det inte går att mäta beror naturligtvis på den kriminaliserade miljö som sexhandeln är. Stigmatiseringen i samhället av sexarbetare gör också att få vill träda fram, så att uttala sig så kategoriskt är helt enkelt att fabulera. Vänder vi oss däremot till länder där miljön inte är kriminaliserad på samma sätt som i Sverige så meddelar Siegel att mellan 65 till 80 procent är migrerade sexarbetare. Det verkligen hemska i Strandhälls argumenterande är att hon vill maskera sin strävan – att frånta de kvinnor som väljer sexarbete för överlevnad/förbättrade levnadsvillkor och istället återförvisa dem till fattigdom och elände – som ”godhet” och ”omsorg”. Det är verkligen motbjudande!

Här fabulerar Strandhäll åter, eftersom hon inte har några som helst faktaundersökningar som kan bekräfta att hennes påstådda siffror är fakta. Däremot är det definitivt så, att avgörande för kvinnors val att inträda i sexarbete domineras av ekonomiska hänsynstaganden. Men det är inte liktydigt med ett klassperspektiv, snarare ett ekonomiskt utvecklingsperspektiv på global nivå. **Mai** skriver: *”De flesta migranter arbetade inte i sexindustrin innan de kom till Storbritannien och beslöt att göra så efter en lång rad av arbetserfarenheter i andra sektorer, vilka sågs som jämförelsevis mindre belönande både i fråga om betalning och i de erbjudna arbetsvillkoren. Majoriteten av de intervjuade introducerades i möjligheten att arbeta i sexindustrin genom vänner och kollegor de mötte i andra sammanhang och beslöt att plocka upp möjligheten efter att de såg positiva exempel i deras vardagsliv, både när de var hemma och i ursprungslandet.”* [...] *”Bara en minoritet, uppgående till ungefär sex procent av de kvinnliga intervjuade, kände att de hade lurats och tvingats in i att sälja sex i omständigheter som de inte hade del i kontrollen eller medgivit.”*

IPEC (International Programme on the Elimination of Child Labour) kom i en rapport 2002 fram till att *”kring 2 % av de migrerande svarande involverade i prostitution sa att de lämnade sin senaste uppehållsort mot deras vilja.”* Strandhäll och andra moralentreprenörer vägrar att använda vetenskapliga underlag, därför att de inte stödjer deras ”korståg” mot ”ondskan”. De lever utslutande efter devisen ”ändamålet helgar medlen”.

Det här är verkligen viktigt i sammanhanget, efter-

ett medelklassigt ...

DANA POURKOMEYLIAN: Det var precis det du sa, du sa min medelklassbakgrund

ANNIKA STRANDHÄLL: Jag sa att det är ett medelklassigt perspektiv.

DANA POURKOMEYLIAN: Det är förkastligt att en folkvald politiker väljer att blanda bort korten och trubba till debatten på det här sättet

ANNIKA STRANDHÄLL: Det är inte att blanda bort korten, det är en viktig del i den här debatten

BELINDA Men Mats Paulsson, du har varnat lite grann för att det som skulle kunna hända om man skärper straffen är att färre döms, skulle du kunna utveckla det?

MATS PAULSSON: ... inget emot en ändring i lagen ... man ska beakta ... nu går det ganska fort att rapportera, du får väldigt många erkännanden ... och inte minst kan du erbjuda möjligheten att besöka KAST (Köpare Av Sexuella Tjänster).

BELINDA Som samtalsterapi då

MATS PAULSSON: Det vi egentligen vill med lagstiftning är att minimera antalet sexköpare och vi vet att KAST är framgångsrika där ... jag tycker att man ska beakta de perspektiven också ... dessutom finns det ju oaktsam våldtäkt som man kan använda sig av

BELINDA: kan inom befintlig lagstiftning komma åt?

som moralentreprenörer som Strandhäll och Andrea Johansson på Josef Goebbelskt maner upprepar påhittet att nästan alla sexarbetare är tvingade in i arbetet och faktiskt direkt ljuger om att sexköpslagen skulle vara ett skydd mot sextrafficking.

Vad vi här har är ett exempel på är vad man brukar säga "kasta sten i glashus". Den som verkligen uppvisar ett medelklassigt svenskt perspektiv är just denna katastrof till minister, som är lika kolonialistisk som vilken imperialist som helst under 1800-talet. Hon berövar sexarbetarna deras egen åsikt för att istället tala i deras namn, precis som européerna ansåg sig veta bäst för de "efterblivna" "negrerna" under 1800-talet, eller för den del indianerna tidigare. **Agustín** skriver: *"Postkoloniala feminister liksom många första världen kvinnor motsätter sig ett inkluderande som bara speglar medelklass, "vita", heterosexuella, euroamerikanska erfarenheter. Kritiken är särskilt skarp kring tendensen att göra tredje världens kvinnor till "alltid, redan" offer, passiva, handlandes för dem och icke handlande själva."* **Mohanty** skriver: *"Offerförklarandet av kvinnor flödar över i praktiskt taget alla aspekter av västerländsk feminism med undantag för liberal feministisk behandling, utvecklad på 1960- och 1970-talen, företrädesvis i USA. Till exempel så ser radikala feminister, som de flesta feminister, kvinnor som engagerar sig i sexarbete som offer, och dessa feminister lägger speciell emfas på att rädda eller rehabilitera dessa kvinnor. Följaktligen så förminskar denna inställning, enligt liberal feministisk inställning, kvinnors autonomi och möjlighet att tänka själva, och bevarar därför patriarkatet."* Strandhäll visar sig alltså vara en kulturimperialist av stora drag.

Mats Paulsson gör här en sorts "goddag yxskaft"-kommenterande, såvitt jag kan finna. Han vill inte ta ställning mot moralentreprenörerna – säkert medveten om hur osäker hans position kunde bli om han säger "fel" saker – men hans påstående om KAST:s framgång lyser också med frånvaron av verkligt vetenskapligt underlag.

MATS PAULSSON: finns möjligheter man kanske skulle titta på, kombinerat med det Annika säger, så får man välja det som är bäst.

BELINDA (till Strandhäll) Ni röstade mot V:s förslag, vad är det som förändrats?

DANA POURKOMEYLIAN: Paolo Roberto

ANNIKA STRANDHÄLL: Inget ändrats, det tar tid att förbereda lagstiftsändring

BELINDA Varför ni röstade emot ett sådant förslag är att?

ANNIKA STRANDHÄLL: Frågan var helt enkelt inte mogen då ... mer mogen nu ... överlägger med andra partier ... det som också kommer med en straffskärpning är att man registreras längre tid i kriminalvårdsregistret, men man topsar ju då också de här personerna, vilket innebär att man också kan titta på annan typ av sexualbrottslighet ... polisiärt blir en upprioritering av den här typen av brottslighet, vilket är någonting vi vill se politiskt.

BELINDA: Myra Åhbeck-Öhrman du är inne på att sexköpslagen, som kom 99, att den har blivit lite av en helig ko

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: ... vi vill att den här typen av lagstiftning ska minska att människor utsätts för våld, på olika sätt tvingas in i sexhandel ... väldigt ofta i debatten vill man utreda delar i sexköpslagstiftningen ... blir man automatiskt anklagad för att man tror på myter om lyckliga horor, man har ett medelklassigt perspektiv ... du ser inte hela bilden, du tror att alla mår bra som säljer sex så därför ska vi ha bordellen full med lyckliga horor och jag ser inte det perspektivet ...

BELINDA Hur ser du det?

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: ... vad vi behöver är en lagstiftning som är skademinimerande och för att den ska kunna vara det så behöver vi också förstå alla typer av nyanser som finns. Text använder man människohandel väldigt trubbigt i debatten. Man säger att det här är människor som säljs, det är slavar, för annars skulle de inte komma hit, på samma sätt som man pratade om organiserat tiggeri, man ser inte nånsans att det kan finnas människor som har en djävligt dålig situation i sitt hemland som faktiskt väljer att åka hit för att det faktiskt är ett mindre dåligt alterna-

En väldigt adekvat kommentar som en kompetent programledare tagit tag i. Belinda Olsson gör det dock inte.

Det är det första sanna som Strandhäll hittills yttrat, nämligen att det är en politisk (ideologisk) fråga. Det har definitivt inget med kvinnors välbefinnande att göra eftersom man konsekvent utelämnar den stora massan av sexarbetarna och istället använder sig av väckelsemötesstrategi.

Något som visar hur totalt förljugen moralentreprenörens agenda är. De konstruerar en "myt" om "lyckliga horor" för att simplificera frågan. Dessutom en myt som utifrån vetenskapliga undersökningar visar sig inte vara någon direkt myt. 7 av 10 sexarbetare är nöjda med sitt arbete att utföra sexuella tjänster. Det som de plågas av är just moralentreprenörer, som Strandhäll och Andrea Johansson, vilka vägrar att lyssna på dem och motarbetar alla försök att trygga deras arbetssituation, för att istället "utrota" sexhandeln. Det har deras gelikar försökt under 2000 år, utan någon som helst framgång. Om inte annat så visar detta hur verklighetsfrånvarande och totalt historielös moralentreprenörerna är. Men deras avsikt är ju inte att hjälpa andra människor, bara sina egna övertygelser. Som **Jaggars** uttrycker det, "*västerländska feminister har bekymrat sig över prostitutionen i över 150 år och typiskt har varit att bekymren har varit att finna en väg att utplåna den.*"

tiv. För det första blir det missvisande att påstå att det handlar om människohandel, därför att människohandel handlar om tvång, och det är viktigt att man inte gör därför att det påverkar hur man bör motverka det och ...

BELINDA (avbryter, vänder sig mot Andrea Johansson, Talita:) Hur tänker du då som möter kvinnorna och pratar mycket om människohandel, behöver man nyanser i den debatten?

ANDREA JOHANSSON, Talita: Vi behöver en sexköpslag för att komma åt koppleri och människohandel. Finns inte en sexköpslag kan inte polisen bedriva ett spaningsarbete på koppleri och bordellverksamheter som det t ex ser ut i Göteborg idag. Därför är det viktigt att vi har den och för att vi arbetar för att minska sexhandeln, som det ser ut idag

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: Vi har ju en lag mot människohandel

ANDREA JOHANSSON, Talita: Därför är det viktigt att vi har den, och viktigt att vi arbetar för att minska sexhandeln och som det ser ut idag så växer sexhandeln

Hoppсан! Här blev Myra Åhbeck-Öhrman lite farligt saklig och började ifrågasätta att det alltid handlar om slavhandel. Nu gäller det att som politiskt korrekt programledare vända detta rätt. Det görs bäst genom att påskina att frikyrkopredikanten Andrea Johansson sitter inne med kunskap. Alltså påstås det att hon möter ”kvinnorna” – inte ”några kvinnor”, vilket är mer det verkliga förhållandet. Belinda Olsson visar tydligt sin partiskhet och inkompetens!

Andrea Johansson har tyvärr inte heller ett uns av kunskap eller kompetens, utan enbart sin övertygelse. Vi har verkligen inga studier som visar på att NGO:er som ”Talita” lyckas rädda några kvinnor, bara deras egna påståenden. Vad som också är slående är att deras påstådda siffror kring räddade ”sextraffickingoffer” (de bryr sig, vad jag förstått, inte det minsta om andra offer för trafficking) **aldrig** stämmer med officiella siffror. Däremot finns det åtskilliga vittnesmål som visar hur ointresserade de är av räddandet, men däremot ivriga att erhålla ekonomiska bidrag och sprida sina ”missioner”. Ett exempel är ECPAT (www.anstandigt.com/pdf/ecpat.pdf), som aldrig räddat något barn, men däremot spridit sina oundersökta alarmistiska idéer och tjänat mycket pengar på sin verksamhet.

En annan kristen NGO, som på plats i Bortre Indien bekämpar sexarbetets ”ondska” är IJM (International Justice Mission). I sin strävan att håva in stora anslag har de, liksom ECPAT, uppmålat sexturismen som ett västerländskt problem – trots att det mesta av handeln är mindre synlig, riktat till ett klientel på närmre håll; turister och köpmän från andra asiatiska länder, särskilt Japan (**Kazmin**). *”IJM tillåter inte att de som räddats av organisationen får intervjuas. De har inga egna alternativ för de ”räddade” flickorna. Dess pengar används för ”undersökningar” som ska leda fram till myndighetsaktioner som gör raidar, arresterar och straffar.” [...]”Många av de ”räddade” har inte heller varit särskilt tacksamma. Efter en raid mot Chiang Mai’s Pink Lady bar, när polisen fått information samlad av IJM, flydde de flesta av kvinnorna från regeringslägret, många genom att klättra nerför sammanknutna lakan.”* Man kan starkt misstänka att detsamma gäller för Andrea Johanssons ”räddade” protegéer i hennes strävan att frälsa dem

(https://soundcloud.com/fridhemskyrkan/fasta-anna-samuel-sander-15-mars-2020?fbclid=IwAR1b_AJyZRrWDDTVmVGtJpYcBI7IwZZKACQRCQmqoipsHjuMY47ysn9fncA).

Cizmar, Conklin & Hinman grävde i detta med ”goda” NGO:er och deras rapporter 2011. De skriver: *Även religiösa anti-prostitutions/traffickinggrupper kan räkna med stora bidrag. US Conference of Catholic Bishops fick 4 miljoner (dollar), World Relief Corporation of National Association of Evangelicals 60,000, Polaris Project 800,000, the Church United for Community Development 150,000, and Coalition to Abolish Slavery & Trafficking 250,000 dollar.* Det är tydligt vad dessa gigantiska överdrifter i själva verket tjänar till. Det är inte att hjälpa traffickingoffer, eller de få som tar skada av prostitutionen. De är bara till för att gynna medelklassaktivister ekonomiskt, politiskt och/eller statusmässigt. För verkliga fakta, att vi i världen, inte i något land, inte ens har ett fall av trafficking alla åldrar per 100 000 invånare, gör ger inga anslag. Däremot kan gigantiskt överdrivna ”bluffskattningar” (”Guesstimates”) jaga upp panik och skrämman människor till att acceptera att de aktörer som tjänar på paniken kan göra det utan att ifrågasättas. Jmf också detta utdrag ur Wase: www.anstandigt.com/pdf/NGOs.pdf.

BELINDA Men vi har ju lag mot människohandel, så att vad är det du menar specifikt då ...

ANDREA JOHANSSON, Talita: Sexköpslagen som den ser ut idag är ett verktyg för att kunna nå och döma människohandel.

DANA POURKOMEYLIAN: Får jag komma in här? Det är ju så att sexköpslagen går runt problemet, eftersom att sexköpare är olagligt i Sverige så riskerar ju de kvinnor som anmäler att de har råkat illa ut, eller anmäler en sexköpare helt enkelt gör bruk av hur sexköpslagen ska fungera för att skydda utsatta kvinnor så blir det ju så att då riskerar de kvinnorna att utvisas från Sverige, eftersom de är här illegalt, så då anmäler man inte sina förövare och sen så anmäler man inte heller sina förövare för att man förlorar sitt levebröd, man blir känd som den tjejen som anmäler, så skulle man legalisera så innebär det att de här kvinnorna kan organisera sig, de kvinnor som säljer för att de vill versus de som säger att de inte vill blir en tydlig skiljelinje och polisen kan fortfarande bedriva arbete genom att göra tillslag, att undersöka och få in skattepengar.

Hennes påstående, att sexköpslagen skulle på något sätt vara behjälplig för att komma åt människohandel saknar all grund (www.anstandigt.com/pdf/skarhed.pdf).

ANDREA JOHANSSON, Talita: Jag tror, att genom vår organisation så har vi bra exempel på hur det kan gå till när man har levt utsatt i prostitution, oavsett om man har en person som organiserar det eller om man inte har det eller om man väljer att berätta det, och där behöver man stöd från samhället och jag tycker att vi gör mycket i Sverige idag, men vi gör verkligen inte tillräckligt och polisen behöver mer resurser och socialtjänsten behöver mer kunskap för att kunna mata de här personerna och vi vet att personer som har erfarenhet av prostitution som går till ett socialkontor idag möts av en attityd av att vi jobbar inte med prostitution här och vi behöver ett större samhällsengagemang i detta.

BELINDA Annika Strandhäll, får komma in

ANNIKA STRANDHÄLL: Poliser själva uppger att sexköpslagen är deras absolut viktigaste verktyg i arbetet med att komma åt den internationella människohandeln ... vi har i denna studio människor som pratar om konsekvenserna av den horribla sexhandeln och personer som står och pratar om en legalisering

BELINDA Du är inne på hur viktigt det är med sexköpslagen, samtidigt är det så försvinnande få som döms vad gäller det här. Det är ju nästan ett riskfritt brott. 2019 var det 91 fall och 4 % lagfördes och så har det sett ut de senaste åren, är det lyckat enligt dig?

ANNIKA STRANDHÄLL: Handlar om att ha en lagstiftning som så långt möjligt möter upp den sexhandel och den människohandel som vi ser ... möjligt behövs vässas ytterligare ... vi går fram med förslag om ... gått fram med skärpningar, barnsex, samtyckeslagen, den här frågan ... samtidigt kan vi utvärdera efter 20 år, ingen full uppslutning kring lagstiftningen, idag i princip en full uppslutning

BELINDA (till Merly Åsbogård) du har ju arbetat på bordell i Danmark, vad tycker du?

Här hänvisar Johansson till sin egen religiösa organisation och vi har fortfarande inte ett enda bevis för att påståendena stämmer. Belinda Olsson köper detta rakt av, antingen beroende på total inkompetens eller för att hon är beordrad, eller helt enkelt inte vill, att inte ifrågasätta den officiella linjen. Några andra alternativ kan jag då inte tänka mig.

Intressant nog får inte Mats Paulsson komma till tals i detta. Det påstås av Strandell bara att "poliser uppger". Vilka poliser? Hur många? Enligt **Danna:s** undersökning uppgav de intervjuade svenska polismännen att "*ungefär hälften av de migrerade kvinnorna som arresterades i lägenheter [talade] med dem och ingen av dem sa att det hade begåtts övergrepp mot dem eller att de våldtagits av människorna som organiserat deras färd till Sverige.*" Inte heller nämns med ett ord den kritik som Polismyndigheten i Skåne 2001 riktade mot lagen. Är det överhuvudtaget någon annan än charlatanen Simon Häggström (www.anstandigt.com/pdf/Haggstrom.pdf) som hon kan hänvisa till?

Än en gång är Strandhäll fullständigt ute och cyklar. Det är en fullständig uppslutning kring lagen i riksdagen, därför att de få som vågat kritisera den har sparkats ut därifrån på något sätt. Men fortfarande är Centerns och Liberalernas ungdomsförbund mot den och den har definitivt inte stöd av sexarbetarna själva. Strandhäll gör inget annat än att patronisera människorna som är involverade i sexhandeln.

Låt oss nu återvända till "väckelsemötet". En enda person förutsätts kunna tala för **alla** sexarbetare. Är det någon som tror att det hade accepterats om det varit en sexarbetare med positiva erfarenheter?

MERLY ÅSBOGÅRD: Om man pratar om att man ska ingå något sorts arbetsrättsligt skydd så är ju den att den ska motverka att du far illa på jobbet. Här har vi själva jobbet som gör att du far illa, hur ska det kunna ingå där? Jag tycker att det är tröttsamt att vi ska få diskutera om lagen ska få finnas när vi står där och stampar efter 20 år. Så vill vi hela tiden göra uppdelningen mellan människohandel och prostitution, som att våldsinslagen skulle skilja jättemycket mellan de två, vilket alla studier visar att det gör inte det. Vi pratar om inhemsk prostitution som vi inte skulle kalla för trafficking idag har vi ju sett att de kvinnorna värdas lika lite som kvinnorna från Rumänien. Sen skiljer det sig att prata språket. Sen man pratar om att man ska företräda, det här blir en väldigt teoretisk debatt för de allra flesta här, så måste man tänka på vilka man företräder också.

Som sades inledningsvis, ingen tvivlar på att Merly Åsbogård har vantrivts som sexarbetare, men vad är det som får henne att tro att alla har samma upplevelse som hon? Och varför försöker inte SVT leta upp en som är villig att vittna om motsatsen, vilket inte kan bereda några svårigheter. Det räcker med att kontakta Rose Alliance. Men avsikten är att detta ska vara ett väckelsemöte, med Dana Pourkomeylian och Myra Åhbeck-Öhrman som gisslan för att det ska verka som om detta är ett "debattprogram". Merly Åsbogård är också helt okunnig om forskning kring detta, och lyssnar uppenbarligen inte på sexarbetare som är av annan åsikt än hon själv är, utan utgår i ett tillstånd av egocentrisk empati från att hon utifrån sina egna erfarenheter sitter på "den enda sanningen". Men hon fabulerar också när hon menar att det inte finns någon skillnad mellan människohandel och prostitution. Det är faktiskt så, att både ILO och Amnesty förespråkar en avkriminalisering av sexarbete för att skademinimera (och därmed få bort kriminella och andra effekter av arbetet).

Uppenbarligen är inte Merly Åsbogård det minsta intresserad av att vidga sin kunskap utanför sina egna erfarenheter. Hade hon varit det kunde hon t ex ha tagit del av utvärderingen av avkriminaliseringen av prostitutionen i Nya Zeeland (www.anstandigt.com/pdf/avkriminaliseringnyazeeland.pdf). Istället påstår hon att "alla studier" skulle visa att det inte är skillnad mellan prostitution och människohandel. Jag tolkar det välvilligt som att hon inte förstår vad forskning och rapporter är. Som **Jay Albanese**, kriminolog vid Virginia Commonwealth University, säger att "*det finns tonvis med uppskattningar av mänsklig trafficking. De är alla skräp!*" De "rapporter" hon talar om har inga som helst vetenskapliga undersökningar som underlag. De bygger på "bluffskattningar" ("guesstimates") som NGO:er gör i självgynnande syfte (jmf ovan). Inte ens rapporter från FN eller Europol (www.anstandigt.com/pdf/europol.pdf) bygger på vetenskapliga studier. De är helt enkelt kvasivetenskap. Merly Åsbogård är inte vittnesmål för någon annan än sig själv och minst av allt sexarbetarkåren!

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: Det är konstigt att se på det som att vi 20 år senare ska ifrågasätta sexköpslagen. Jag skulle säga att den är värd att ifrågasättas därför att den inte har utretts, man har inte bevisat att det här skulle ha en jättestor effekt på antalet sexköp eller att det skulle ha en jättestor effekt på förutsättningarna för personer i prostitution. Det problemet som jag ser nu är att ... det finns en antropolog som

Ett fullständigt riktigt konstaterande. Sexköpslagen har inte utretts vad gäller konsekvenser och verkan. Att beordra en sk "utredning" med ett redan förutbestämt resultat (www.anstandigt.com/pdf/skarhed.pdf), som gjordes 2008, har absolut inget med utvärdering att göra, men passar helt in i SVT:s policy att stärka den politiska korrektheten med "debattprogram" av det väckelseupplägg som här analyseras.

heter Laura Augustin som har forskat just på emigrantkvinnor som säljer sex, och hon pratar om det som en form av nykolonialism, där vi går in och säger att ”nu ska vi tala om för de här människorna från fattigare länder vad de ska göra och vad de inte ska göra och framförallt så yttrar det sig i att den lösning vi har i Sverige är att skicka hem många av de här personerna med hjälp av utlänningslagen därför att de försörjer sig på ett sätt som är ”omoraliskt”, för att det är olaglig verksamhet. Och det är ett problem och jag skulle absolut hellre se att vi pratar om hur får vi ut mer resurser, hur sår vi det här stödsystemet som behövs, för det vi behöver göra är att ge de här människorna ett alternativ. Säger man att människor väljer det här, tvingas in i det för att de inte har andra alternativ, då ska vi jobba med att fixa alternativen, vi ska inte jobba med att förbjuda det de håller på med.

MERLY ÅSBOGÅRD: Står vi på två ben igen ... i ena sekunden säger man att man absolut inte vill att personer ska hamna i prostitution, och andra sekunden låter det helt okay att personer som redan lever i extrem utsatthet ska välja prostitutionen. Saken är den, om vi pratar om fritt val så har vi inte lag, du är inte kriminell som person i prostitution idag, du kan fortsätta lägga upp annonser ... fast det stämmer Myra, du är inte kriminell ... och sen är det faktiskt att det har släppts ett antal rapporter som visar på den svenska sexköpslagens effekter. Har du läst dem?

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: Jag har läst dem och jag har också läst kritiken mot dem. För det finns väldigt mycket kritik mot den. Det finns också väldigt mycket kritik mot att när den här lagen införs i andra länder i Europa, som t ex i Frankrike, där sådana som säljer sex vittnar om att de är i en mycket mer utsatt situation, de upplever en mycket större hotbild, de upplever att det är fler av deras kunder som kräver t ex få träffas på ställen som är undangömda o s v.

Angående nykolonialismen, se ovan.

Merly Åsbogård kan inte riktigt hålla strävandena isär. Vilka ”man” säger att ”man” absolut inte vill att personer ska hamna i prostitution och vilka säger att det är ”helt okay” att personer som lever i extrem utsatthet *ska* välja prostitutionen? Det är dessutom inte så att det finns ett antal rapporter som *visar* på den svenska sexköpslagens effekter. Det finns kvasivetenskapliga texter som *påstår* att det finns positiva effekter, men Merly Åsbogård borde istället fråga sig om hon har läst kritiken mot sexköpslagen. Har hon t ex läst **Jay Levy’s** ”Criminalising the purchase of sex” (<https://www.anstandigt.com/2019/05/21/criminalising-the-purchase-of-sex/>), **Daniella Danna’s** Client-only criminalization in the city of Stockholm. A local research on the application of the “Swedish model” of prostitution policy” eller **Dick Wase’s** ”En kritisk betraktelse av ”utvärderingen” av sexköpslagen” (www.anstandigt.com/pdf/skarhed.pdf)? Eller har hon läst Amnestys kritik av den norska sexköpslagen (<https://amnesty.no/menneskerettigheter-i-norge-norsk-lov-setter-sexarbeidere-i-fare>)? Åsbogård visar än en gång att hon inte har förmågan att se utanför sig själv. Hon är uppfylld av sin egocentriska empati.

Utsattheten vittnar många om, särskilt när det gäller den stigmatisering som Strandhäll, Johansson och faktiskt även Åsbogård så gärna omhuldar. T ex skriver sexarbetare i Calkutta (**Doezma 2000**): ”Till och med då vi beskrivs mindre negativt, eller till och med sympatiskt inom dominerande predikningar, så undgår vi inte försök till stigmatisering eller social uteslutning. Som maktlösa, kränkta offer utan möjligheter betraktas vi som objekt för beklagan.” Sexarbetaror-

ganisationen **EMPOWER** i Thailand hävdar att även de kvinnor som frivilligt engagerar sig i sexarbete är medvetna om den stigmatisering som vidhänger det. Ändå är de också mänskliga varelser vilka, av vad skäl det än vara månde, har valt prostitution som det bästa sättet att försörja sig på. Den portugisisk-svenska sexarbetaren **Roshina Sambo** skrev om hur Sexköpslagen redan vid införandet ökade stigmatiseringen: *”Innan lagen kom levde jag med mina två barn. Men jag måste flytta dem till Portugal [för att leva med min fars familj] och vara mer försiktig, så inte det sociala kommer och tar dem från mig. Det krävs bara en liten ursäkt så det är väldigt lätt för en prostituerad att bli av med barnen i Sverige nu.”* **Sankar Sen** refererar ett uttalande till en konferens i Peking angående sexarbete: *”Sexarbetare är som mest sårbara i situationer där sexarbete är kriminaliserat eller stigmatiserat och de behandlas som utstötta eller inte ges möjlighet att skaffa sig själva lagligt skydd.”* Något som i allra högsta grad gäller Sverige! **Steinfatt** säger om thailändska sexarbetare: *”Stigmatiseringen följs av de goda människornas i samhället behandling av arbetarna med förfining av fördomar och diskriminering normalt associerade med fanatikens interagerande med medlemmar av en hatad utstött grupp.”*

Nick Mai visar hur lite intresserade Strandhäll, Johansson och även Åsbogård är av att hjälpa migrerade sexarbetare: *”Stigmat som är associerat med sexarbete var huvudproblemet för nästan alla intervjuade, vilka kände att det hade negativ påverkan på deras privata och professionella liv. De flesta intervjuade klagade på att de fann det svårt att förlika sig med att arbeta i sexindustrin och ha stabila romantiska relationer och att det hade lett till ett dubbelliv med deras partners, familjer och vänner som påverkat deras välmående negativt. En majoritet av de intervjuade underströk också det sätt som stigmat som associeras med sexarbete innefattades i legitimeringen av våld mot sexarbetare från en liten minoritet av kunder och från småskurkar.”* Den danska utvärderingen (**Kofoed & medarbetare**) visar t o m att moralentreprenörerna bidrar till depression bland sexarbetare: *”Det kvalitativa materialet indikerar att de prostituerade på alla områden upplever stigmatisering på alla nivåer i samhället och att de övervägande hemlighåller deras säljande av sexuella tjänster. Generellt anger ca hälften av de prostituerade att de har psykiska symptom. De symptom som generellt framhävs är depression och koncentrationsproblem.”* Åsbogård ger alltså inte hjälp till sina forna kollegor, även om hon förmodligen tror sig göra det.

Jenkins skriver: ”Vad gällde andra typer av hot hade 30 % av kvinnorna, 23 % av männen och hälften av transorna känt sådant. Det framgick tydligt att **det värsta hotet i nästan alla fall var att hotas med att avslöjas offentligt som sexarbetare**. Något som understryker hur stigmat i arbetet är en av de mest destruktiva krafterna.”

MERLY ÅSBOGÅRD: Men de har inte den lagen. De har en del, en version av den svenska modellen för du kan inte säga att de tagit den svenska modellen rätt av, för det stämmer inte.

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: Det sa jag inte, jag sa att de har samma upplägg, där man kriminaliserar köpet, men inte säljandet och ändå så vittnar de som säljer sex om att det här är något som ökar utsattheten för dem, det tycker jag är viktigt.

ANNIKA STRANDHÄLL: Om vi då ska ha arbetsrättsliga regler för sexsäljare i Sverige, ska man då också kunna, som fattig kvinna i Sverige bli anvisad jobb inom sexhandeln från arbetsförmedlingen t ex? Jag avslutar med det.

BELINDA Vad hade du Meryl, om du inte var sugen på arbetsrättsliga ... eller att det skulle bli lagligt, eller att du skulle tro att du skulle få ett bättre skydd, vad hade hjälpt dig när du var i det här som du inte ville, som du har beskrivit. Det kommer ner som ett missbruk också till och från, eller hur ...

MERLY ÅSBOGÅRD: Det kom in senare, men det fanns där.

BELINDA Vad hade du behövt?

Här spårar Åsbogård än en gång ur. Eftersom det på intet vis existerar belägg för att den svenska sexköpslagen har haft någon som helst effekt så skulle det inte hjälpa upp fransmännen att kopiera den rakt av.

Här visar Strandhäll åter sin uppenbara okunskap och inkompetens. I länder där sexhandeln är avkriminaliserad så är det ingen som tvingas att ta detta arbete. I Sverige tvingas ingen heller att ta väktar-, polis- eller militära jobb, så det är inte svårt att göra ett undantag. Hennes argument är ingenting annat än vulgärgeneralisering – även om jag inte helt vill utesluta möjligheten att hon faktiskt är så totalt okunnig att hon inte är medveten om dessa omständigheter.

Angående föreställningen om att sexarbete är intimt förknippat med drogmissbruk så skriver **Jenkins**: ”Även om uppfattningen om val är något omtvistad, särskilt då val begränsas av föreexisterande faktorer som fattigdom, problematisk bakgrund, drogberoende och tvång, så fann jag i min analys av sådana typiska föreexisterande karaktäristika mycket låga grader av sårbarhet. Åter var det liten skillnad mellan kön, och jag tillbakavisar föreställningen om att alla sexarbetares liv nödvändigtvis är länkade till problematiska psykologiska eller sociala faktorer; för dessa eskorter så fanns det väldigt lite bevis för sårbarhet resulterandes från övergrepp i barndomen, drogberoende eller tvingande influenser.” **Vanwesenbeeck** skriver: ”Därtill började bevis samlas för att, speciellt, betydelsen av rekrytering eller tvång av hallickar, och betydelsen av drogmissbruk som inkörsport till en

prostitutionskarriär, var mycket mindre viktig än vad som ofta förväntades. Det befanns att hårt drogmissbruk var relaterat till inträde i prostitution bara för en specifik grupp av prostituerade, gatuprostituerade. ... Pålitliga siffror kring antalet kvinnor som blivit offer för internationella kvinnohandlare existerade knappast.”

Fitzharris & Taylor skriver: ”Tvärtemot allmän syn rapporterade bara 16,7 % att de arbetade för att understödja alkohol- eller drogmissbruk, medan 82,3 % sa att de behövde pengarna för att stötta hushållskostnader [...] analyserna visade att de mest frekvent citerade kommentatorerna kring PRA i de tryckta medierna var politiker och att ”kriminalitet, droger och prostitution” porträtterades av tryckta medier som att vara synonymt med sexarbete. Det var också tydliga bevis på överdrifter när antalet sexarbetare nämndes.” Man har alltså i medierna på Nya Zeeland använt samma ovederhäftiga metodik som SVT.

MERLY ÅSBOGÅRD: Jag hade behövt att man var lite mer insatt i vad det innebar att befinna sig i prostitution. Det underläget, eller stigmat. Jag har alltid varit en väldigt kapabel person, och det är de flesta kvinnorna som jag möter, men det som det handlar om är att faktiskt .. söka hjälp, som jag gjorde hos socialtjänsten när jag var 18, så blev jag nekad. För att då tittade man och sa att du har varit prostituerad och du har haft si och så många kunder, du är välkommen tillbaka om tre månader.

BELINDA Varför sa de så?

MERLY ÅSBOGÅRD: För att du får inte ha tjänat upp till en viss nivå för att få hjälp av socialtjänsten. Så gjorde man som de gör i Tyskland, med en slentrianuppskattning där. Problemet är att man inte förstår vad prostitution har för skadeverkningar, för konsekvenser. Förstår man det så kan man också ha resurser riktade för att jobba särskilt med personer inom prostitution. Jag pratar ju mycket om exit strategies, sen är ju KAST, det är ju jättebra, tar dem som, det är de som bygger efterfrågan, köparna, men vill man få ut människor, att de ska bygga sig ett nytt liv. Resurser.

BELINDA Om vi skulle gå tillbaka till efterfrågan ... och Joakim Edin, skrivit bok ”Thailandssvenskarna”, åkte ner och Wallraffade bland sexköpare i Thailand ... vad kunde du se för gemensamma nämnare (bland sexköparna) på den platsen?

Intressant att Åsbogård ser stigmat som drabbade henne själv, men tydligen inte att det även drabbar andra.

Man kunde ju här tänka att Merly Åsbogård kunde tänkas sända en tanke till t ex Eva-Maree Kullander, alias Jasemine, som så hårt drabbades av socialförvaltningens stigmatisering (https://www.youtube.com/watch?v=5_BbvleXfs4&t=382s). Men ”Jasemine” hade ju ”fel” syn på detta med sexarbete .

Här är Åsbogård, enligt min mening, fullständigt ute och cyklar. Tvärtom är det ju så att socialtjänsten så totalt har levt upp till hennes egna strävanden, om skadligheten, att de inte har förmågan att se några nyanser. Jmf t ex Levy (<https://www.anstandigt.com/2019/05/21/criminalising-the-purchase-of-sex/>)

Nu har väckelsemötet kommit till slutklämmen och sexköpare ska hängas ut som omänskliga individer. Naturligtvis har inte ”journalisterna” på SVT tänkt tanken att konsultera vetenskaplig forskning kring detta. Istället ska en ”Wallraffare”, som under inga omständigheter utfört någonting annat än att produ-

cera ett subjektivt arbete utifrån sina egna fördomar konsulteras. Det är väckelsevittnet i annan form.

JOAKIM EDIN: Definitivt deras kvinnosyn och att de såg sig kapabla i Thailand med de förutsättningar de hade där, att skaffa sig mer makt över kvinnan.

BELINDA Så det var en dålig kvinnosyn, eller att de kände att de inte fick några tjejer hemma, eller vad menar du?

JOAKIM EDIN: Vissa upplevde en ensamhet, som upplevs här på hemmaplan, andra uttalade att de ville göra saker med kvinnor som kanske är svårt med min partner, som jag bedrar, eller som jag kanske har sett i en porrfilm, eller något annat.

BELINDA Något annat gemensamt? Bakgrund eller?

JOAKIM EDIN: Jag mötte folk som tillhört arbetarklassen hela sina liv, andra som hade examen från Chalmers, som jobbat på toppjobb på olika företag, akademiker. Män av alla möjliga bakgrund ... som jag mötte på krogar, restauranger.

BELINDA Sen är det ju olagligt i Thailand också, men det brydde de sig inte om?

JOAKIM EDIN: Nej, det brydde de sig inte om, för det här är väldigt tätt sammanflätat med turistindustrin, så det genererar väldigt mycket pengar. Det finns en stor inblandning av korruption också och det gör att det tillåts.

Joakim Edin har tydligen inget som helst sinne för nyanser. Det han påstår är att männen skaffar sig makt över kvinnorna är lika sannolikt en maktlöshet som män känner i det svenska samhället idag. Såsom Wallraffare använder han sig inte av vetenskapliga metoder utan gör uttolkningar av vad som sägs utifrån sin förbestämda åsikt om vad männen menar med vad de säger. Att kalla in ett sådant "vittne" tyder på i bästa fall stor omdömeslöshet från programmakarnas sida, men förmodligen istället på ett medvetet drag för att sexköpare ska kunna utmålas som kvinnohatare.

I Edins uttalande ligger en underförstådd uppfattning om att sex är någonting som bör förväntas vara lika för två partners. Det är ett problem, anser jag, att det idag från sexualrådgivare och andra endast betonas att "du behöver aldrig gå med på någonting som du inte vill göra". Med det vänder man ryggen till den andre i det sexuella mellanhavandet och signalerar att anpassning endast ska ske i en riktning. Det är djupt olyckligt att man planterar den föreställningen hos människor då förhållanden i verkligheten handlar om att ge och ta. För att få en sak som man själv anser är viktig uppfylld kanske man måste bjuda till rörande något annat. Det gäller även det sexuella, men i vårt samhällsklimat är det som om det är undantaget att ens försöka vara tillmötesgående. Sedan kan man komma fram till att, "nej, det funkade inte för mig" och då kanske man bör gå skilda vägar? Men man kan också upptäcka något nytt, som var trevligare än vad man trodde. Utifrån det klimatet, och mäns och kvinnors skilda sexuella behov (<http://genusdebatten.se/det-ar-kvinnor-inte-man-som-fortrycker-kvinnors-sexualitet>) borde man istället kanske fråga sig varifrån problemen emanerar?

Ett annat "moraliskt" problem i allt detta är, att studier av mänsklig sexualitet visar att i stort sett allt sexuellt mellanhavande mellan män och kvinnor mer eller mindre tar sig formen av "handel". Symons undersökte 19 kulturer i förhållandet gåva som del av sexuell gratifikation, helt eliminerades prostitution och äktenskap. Han ställde fem kriterier för denna gåva; 1) Enbart män ger, 2) Män ger dyrbar, kvinnor mindre dyrbar gåva, 3) Bägge ger gåva av motsvarande värde, 4) kvinnor ger dyrbar gåva, män mindre dyrbar, samt 5) enbart kvinnor ger. Kategori 4 och 5 existerade inte överhuvudtaget i någon kultur men i kategori 1 återfanns 15 kulturer, i kategori 2 en kultur och i kategori 3 tre kulturer. Det är en fundamental

BELINDA: Gick själv aldrig över gränsen

(Citat ur Thailandssvenskarna: ”Säg att jag knullar fyra tjejer hemma i Sverige. Det är 10.000 kronor. Här nere kan jag knulla 23 tjejer för de pengarna. FY FAN vilken skillnad.” ”Tänk dig att sitta hemma i Sverige nu istället. Det finns bara tjocka jävla brudar, de som tror att deras fittor är gjorda av guld. Alla är så PK hemma i Sverige nu, de tror att de är så djävla snygga.”)

ekonomisk realitet i sexualiteten man-kvinna att sex är en gratifikation från kvinnan till mannen, vilken kvinnan drar fördel av. Antropologen **Anthony Marro** hävdade också 1949: ”*Den enda skillnaden mellan kvinnor som säljer sig i prostitution och de som säljer sig i äktenskapet är pris och längden i tid som kontraktet löper.*”

Symons, pekar också på att den personliga ”investeringen” (föräldrainsiveringsteorin, **Trivers** 1972) är helt annorlunda för män och kvinnor. Män får utdelning för ett minimalt personligt offrande, men kvinnor producerar redan i ägget en vida större insats än mannen, och om det resulterar i graviditet blir den egna fysiska ”ekonomin” starkt lidande. Med tanke på, att en man teoretiskt skulle kunna bli far till cirka 30.000 barn under sitt liv (med kanske en genomsnittlig insats för varje avling om, högt räknat, cirka 20 minuter) och en kvinna teoretiskt bara kan bli mor till **högst** (och uteslutande teoretiskt) 45 barn (med en genomsnittlig insats av nio månader per barn, cirka 390.000 minuter) så är det, som Symons säger, förstaeligt att mannen har en mer ”promiskuös” prägling än kvinnan (total arbetsinsats för mannens 30.000 barn är cirka 600.000 minuter, för kvinnans 45 barn cirka 17.550.000 minuter – bara inräknat avling och graviditet). Vi vet också empiriskt att det är så att mannen är mer ”promiskuös” hos såväl människor (vilket visats gälla över hela världen i **Schmitts** studie) som hos andra primater och däggdjur. Och för det andra pekar den enorma skillnaden på den ”kostnad” som mannen respektive kvinnan har att betala på att det måste vara så. Mannen kan lätt sprida sina frön, men kvinnan måste välja sin hane med omsorg, eftersom det kostar henne mer. Denna, mannens mer promiskuösa läggning, bekräftas senast i **Meston & Buss**’ studie 2009, om kvinnors sexualitet: ”*Forskning har visat att de flesta män finner de flesta kvinnor åtminstone på något sätt sexuellt attraktiva, medan de flesta kvinnor inte alls finner de flesta män sexuellt attraktiva.*”

Det är alltså inte så enkelt som Edin försöker göra det till, att det enbart handlar om ”kvinnosyn”. Det här är djupt präglade biologiska och genetiska arv som människan bär på, men moralentreprenörer av idag är lika ovilliga att erkänna biologin som som religiöst fanatiska kristna moralentreprenörer varit under 2000 år. Men, precis som de kristna bara skapade elände, död och förtryck i sina försök att korrigera biologin kommer dagens självutnämnt ”goda” att göra det. Någon rätt för kvinnor kommer de aldrig att skapa. Här finns inte heller den minsta strävan att försöka se detta

ur männens perspektiv. Det är en total avsaknad av saklighet!

Weitzer skriver: ”Det har visat sig att många kunder söker mer än sex. De sätter i första hand vänlighet, konversation, generositet med tid, kyssande, kelande och erbjudande av vad någon beskrivit som flickvän-supplevelse, med element av romantik och intimitet som går utöver mekanisk, betald sex (**Kern** 2000). En del rapporterar väldigt goda erfarenheter, och tycker att sådana aktiviteter har förbättrat deras liv. Andra, däremot, rapporterar i stort negativa erfarenheter. Av 169 arresterade kunder i Edmonton, Kanada, sa 71 procent att de inte njöt av sex med prostituerade och två tredjedelar rapporterade att nedlåtande prostituerade orsakat problem i deras liv. Jämförbara siffror med dessa rapporterades i en undersökning av 140 kunder i två amerikanska städer, av vilka 64 procent sa att de inte njöt av sex med prostituerade och 60 procent sa att prostituerade orsakat problem för dem. Ingen av undersökningarna gjorde uppföljningsfrågor för att ta reda på orsakerna. Andra studier visar på att en del kunder är missnöjda för att den sexuella affären var stressad eller likgiltig, medan andra känner skuld för att de sviker sina fruar eller flickvänner, eller upplever skam eller stigmatisering för att de engagerar sig i denna föraktade sysselsättning. Föreställningen om att män skulle ha ”makt” över sexarbetare är alltså ingenting annat än ”bullshit”. **Jenkins** skriver: Endast 6,8 % av kvinnorna ansåg att kunden fick makt över dem i kraft av att kunden betalade, mot 15,8 av männen och 31,8 av transorna. Däremot ansåg 26,6 % av kvinnorna att betalningen satte kunderna i en sårbar position, jämfört med 33,8 % av männen och 13,6 % av transorna. Den största gruppen ansåg dock att kommersiella sexuella transaktioner är en jämlik handling mellan eskorten och den prostituerade. 54,5 % av kvinnorna ansåg det, mot 44,4 % av männen och 40,9 % av transorna. När de tillfrågades om vem som normalt sett tog kontrollen i det sexuella mötet uppgav endast 0,7 % av kvinnorna att kunden gjorde det, mot 8,2 % av männen och 4,5 % av transorna. I kontrast mot detta ansåg 54,6 % av kvinnorna att de alltid tog kontrollen, mot 24,6 av männen och 27,3 av transorna. Dessutom ansåg 24,1 % av kvinnorna att de i allmänhet tog kontrollen, mot 26,1 % av männen och 22,7 av transorna. 22,3 % av kvinnorna, 45,5 % av männen och 54,5 % av transorna ansåg att det varierade. I makthänseende framstår alltså de kvinnliga prostituerade som de som känner sig mest säkra gentemot kunderna i makthänseende. Det är alltså uppenbart att Joakim Edin är **fullständigt** ute och cyklar när han enbart utifrån sina egna åsik-

ter påstår att männens avsikt skulle vara att skaffa sig makt över de thailändska kvinnorna!

BELINDA (till Dana Pourkomeylian och Myra Åhbeck-Öhrman) Vad tänker ni om kvinnosynen?

DANA POURKOMEYLIAN: Jag och Myra vill värna om kvinnors rättigheter och vi vill att ingen som ofrivilligt köper sex ska gå utan stöd eller hjälp ... jag vill bara säga det i största allmänhet. Vi är två personer, har haft fem på motsidan, så det känns väldigt svårt att få till något konstruktivt här. Med det bollar tillbaka till Myra.

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: Jag tänker så här, att frågan om kvinnosyn är superrelevant, det är också superrelevant att titta på vad det är som gör att folk köper sex. Jag vill påstå att mönstret förekommer även utanför sexhandeln, med både dålig kvinnosyn eller manlig ensamhet eller olika typer av transaktioner i framförallt heterosexuella relationer där man håller på med husfridssex och tjatsex och liksom alla sådana där grejor ... eller sugardejting som blir någonstans på mitten, och så har du liksom en skala, och jag tror så här att det är jättebra att prata om det, men jag tror också att det är superviktigt att få fram, återigen, de här nyanserna i det. Inte för att försöka på något sätt säga att det inte finns människor som är enormt utsatta, det finns sexköpare som är fruktansvärt kvinnohatiska. Inget sånt, utan bara därför att det gör att vi kan bearbeta problemet och vi kan veta hur vi ska prata med människor för att både få dem att kanske inte känna som de här och liksom, hur hittar vi de här människorna?

BELINDA (till Mats Paulsson): Kvinnosynen, är det något du funderat över?

MATS PAULSSON: Ja, det är klart att vi funderar på det väldigt mycket. Man blir aldrig riktigt klok på det där. Deras kvinnosyn var väl ... en del uppgav att de dyrkade kvinnor, det var det bästa de visste. Och kanske menade de nånting med det. Och en del hade ett förakt för dem. Det fanns allt däremellan. Som i texterna vi såg ... hur lång tid har vi? En minut? Ett perspektiv man glömmer ibland. Vad säger man i de länder varifrån flickorna kommer. En konferans i Sydamerika där Holland presenterade sitt förhållningssätt med statliga bordeller, jag presenterade det svenska, sedan ska de här delegaterna på den här konferensen rösta då och jag inser då att vårt förslag har en lika

Belinda Olsson förstår ingenting av biologi utan bollar över den ideologiska nonsensfrågan till Pourkomeylian, vilken mycket riktigt understryker hur urbota förbestämd utgången av denna debatt är. Man har, inräknat programledaren, tre gånger så många moralen-treprenörer som de som är kritiska till sexköpslagen.

Man frågar sig här vilken verklighetsuppfattning Mats Paulsson har när han först refererar vilket otroligt minimalt stöd den svenska villfarelsen har internationellt, men sedan anför en representant från Haiti

stor chans som en snöboll i helvetet att vinna den här röstningen, och det blev jordskredsseger för Holland. Sen på kvällen visar det sig att den Haitiske delegaten, det är därifrån kvinnorna kommer ofta i Latinamerika, fått ett mindre utbrott på sina grannländer, kan man säga. Ni importerar våra kvinnor, de kommer till era länder, de blir sexslavar i Chile, Brasilien eller Argentina, or whatever. Ni erbjuder dem ett boende, en dusch och en läkarundersökning. Det är inte det vi vill. Vi vill få hjälp med att få dem tillbaka. Hade det varit det omvända, att kvinnor från Sydamerika kom till Haiti för att ha sex med haitiska män så hade ni invaderat oss och hämtat hem dem. Vilket är väldigt tydligt. Det är också ett perspektiv som man tappar ibland.

BELINDA (till Merly Åsbogård): Vad har du tänkt då det gäller kvinnosynen? På de här männen du mötte under den här perioden. Är det svårt att säga?

MERLY ÅSBOGÅRD: Det är svårt att säga ... De flesta, om man ser dem som var snälla, om vi får prata om dem som var trevliga, de var ensamma. De tyckte väl att de ville träffa någon. Sen har du ju de som har en hätsk syn på kvinnor som kommer in genom dörren och har bröstat upp sig och vet precis att de ska placera dig, men det som slog mig mycket i mötet med män var att de inte hade någon att prata med. Så många gånger kunde ett typiskt möte med en kund vara att de satt och pratade i två tre av tiden, och det är lite skrämmande.

som någon sorts moralisk kompass som kan sidsteppa hela världsopinionen, för att hon påstår att kvinnorna i övriga Latinamerika ”ofta” kommer från hennes land. Jag har väldigt svårt att tro att han, utifrån sitt sätt att uttrycka sig, tog till sig något av vad de övriga delegaterna hade att framföra i frågan. Det här är svenska medier i ett nötskal. Enkla, svartvita bilder som ska landa i hur förträfflig den svenska linjen är – och då ska naturligtvis inte avvikande fakta få framföras! Det perspektiv man verkligen tappar bort är att det finns en annan verklighet än Mats Paulssons och de övriga moralentreprenörernas!

Här träffar Åsbogård rätt i internationell forskning kring sexköparna. Forskningen stämmer inte alls överens med Edins fördomar och cementerade bilder, utan visar istället på vanliga män som vill få någnting de inte kan få annars. Oavsett om det gäller sex eller kontakt. **Mai** konstaterar att: *intervjuade beskriver allmänt relationer med deras arbetsgivare och kunder som av ömsesidigt medgivande och respekt, även om några rapporterade problematiska kunder och arbetsgivare, som var respektlösa, aggressiva eller kränkande.*

I en undersökning av prostitutionen på Irland sägs om sexköparna: *De öppna kommentaren från undersökningen nedan exemplifierar kundernas medvetenhet rörande möjlig exploatering och övergrepp i sexindustrin och de medel och de åtgärder de tar för att undvika att betala tjänster av ett trafickerat offer:*

”Om jag nånsin mötte en eskort som skulle berätta det för mig, så skulle jag omedelbart avbryta mötet (accepterandes förlusten av pengar för eskortens säkerhet) och rapportera till närmaste polis.”

”Jag frågade varenda enskild kvinna jag var med om de var under någon form av tvång, innan vi hade sex.”

”Inte i Nordirland men på ett annat ställe ja, och jag gick därifrån utan att nyttja tjänsten och kontaktade myndigheterna i landet jag var i.”

”Nej, men om de var skulle jag rapportera och hjälpa dem.”

”Det är den första fråga jag ställer och jag har

bara varit med sexarbetare som försäkrat mig om att de gör det här frivilligt.”

”Jag frågar alltid först och jag är inte ute efter unga flickor.”

Kinnell skriver: *Från tre olika undersökningar i Birmingham så involverade 85-90 % av de kommersiella sexuella tjänsterna vaginal- eller oralsex eller masturbering. Därför kan inte den stora volymen av efterfrågan på kommersiell sex inte definieras som bisarr eller avvikande... I vår huvudundersökning av sexarbetare, där 258 kvinnor bads att rapportera de tjänster som utfördes på kunder under deras senaste arbetsdag – totalt 1157 mellanhavanden – så involverade ingen att sexarbetaren hade bundits eller slagits. I undersökningen där kunder bads att avge skäl till varför de eftersökte kommersiell sex (126 personer) så var de mycket mer sannolika att säga att attraktionen i det sexuella mötet med sexarbetaren var det faktum att sexarbetaren hade kontroll över mellanhavandet än det motsatta.*

Det mest frekvent avgivna skälet för att eftersöka kommersiell sex var önskan att undvika känslomässig involvering (47 %) och brist på sex (42 %), eller inte tillräckligt mycket sex (30 %) i icke kommersiella relationer. Andra skäl som avgavs inkluderade: önskan efter en sexuell erfarenhet som inte kunde fås av privata partners – vanligtvis i form av oralsex (26 %); blyghet (21 %); uppskattning av sexarbetare och gillandes deras sällskap (19 %); önskan om variation (15 %); önskan om ett alternativ till masturbering (9 %) och ensamhet eller ålderdom (4 %).

...1992 övertalade en forskare för ett TV-program en kvinna att föra en loggbok över sina kunder under en kort period, inkluderande att rapportera kundernas attityder och hennes egna känslor kring kunderna. Jag minns att forskaren blev ganska besviken över de låga nivåerna av kränkningar och obekvämheter som hon noterade. Hennes omdömen om kunderna inkluderade:

(Han behandlade mig) mycket väl, med mycket omtänksamhet och respekt. Jag tror att han är en ensam man då jag aldrig hört honom tala om vänner, etc.

(Han var) snäll och omtänksam och lätt att göra tillfreds. Han sa att trots att han älskade sin hustru väldigt mycket så behöver han ibland lite omväxling – detta är det bästa sättet utan att skada någons känslor.

(Han var) mycket, mycket ensam. Han ville ha mer än han ville betala för. Personligen tror jag bara han önskade mitt sällskap – kvinnligt sällskap. (Denna kund var en 29-årig änkling).

Allt som allt, över en 16 dagars period, noterade hon 50 kunder. Hälften av dagarna/nätterna som hon arbetade beskrev hon som "bra", eftersom hon hade gjort bra affärer, inte hade trakasserats av polisen och inte hade upplevt kränkande ord. De dåliga nätterna är de då hon inte hade tjänat tillräckligt med pengar p g a för mycket polisaktivitet eller för mycket konkurrens: under endast tre av de "dåliga nätterna" var en kund verbalt kränkande eller ovillig att betala.

SVT har inget som helst intresse av att belysa detta på ett objektiva och sakligt sätt. Det handlar enbart om att förmedla en politiskt korrekt bild.

BELINDA Efter de kända personerna, en ganska hätsk stämning i sociala medier .. jag undrar att det kan göra att de som vill prata ändå inte vågar prata öppet?

MERLY ÅSBOGÅRD: Du menar att de inte vågar komma ut och berätta om sina erfarenheter och så där?

BELINDA Det är ändå ett brott som samhället dömer ganska hårt för utanför en rättssal.

MERLY ÅSBOGÅRD: Jag ska försöka förstå dig där, för det är inte så att jag vill motverka så att det går framåt och hjälpa människor, men vill man prata, prata då. Jag bor i en liten håla, jag älskar Borås, och jag har varit öppen som prostituerad med, även när jag befann mig i prostitution med två barn. "Men hur vågar du?" Men får faktiskt försöka och bara se, vill jag nå någonstans å får jag ha en öppenhet, men det kan kosta.

BELINDA Ja, du har verkligen vågat vara det. Du har ju barn och vid andra barnet tog du sakta beslutet att lämna?

MERLY ÅSBOGÅRD: Ja, det var två år innan, ungefär. 2015 lämnade jag prostitutionen. Det var ju också för att jag insåg att jag varit där så länge och hade överlevt och hade både armar och ben i behåll ... det fanns goda skäl för att lägga in en extra växel och försöka.

BELINDA Vad var den viktigaste hjälpen då, om man ska skicka med någonting för den som vill lämna? Vad är det viktigaste att få hjälp med?

Så ska det avslutas med en känslomässig tirad, där Åsbogård har "både armar och ben i behåll", antydandes att sexarbete skulle vara något fruktansvärt livsfarligt. Som vi dock sett av de ovan refererade undersökningarna finns det ingen som helst verklighet i det Åsbogård antyder. Jag upprepar att hon säkert haft en väldigt negativ resa i yrket, men hon är absolut inte talesperson för någon annan än sig själv. Den stora majoriteten av sexarbetare har inte hennes erfarenheter och därför ska inte SVT kalla in ett sådant "väckelsevittne".

MERLY ÅSBOGÅRD: Nätverket runtomkring. När vi inte har tillräcklig ??? Traumahjälp och sånt där, samtalsstöd är inte tillräckligt, då är ju nätverket närmast dig det viktigaste. Men jag önskar ju självklart att det funnits samma hjälp och vård över hela Sverige, som det finns i Göteborg t ex, med Mikamottagningen och så där.

BELINDA Men behöver vi en sexköpslag. Ni säger att ni känt er ganska ensamma, men jag tycker ni gjort bra ifrån er. Vad skulle man behöva framåt, för att ni skulle tycka att diskussionen kommer vidare någonstans?

MYRA ÅHBECK-ÖHRMAN: Jag skulle vilja att man tittade ... för jag är ju ganska ... jag är inte såld på nån typ av lagstiftning egentligen, utan det viktiga är att vi hamnar i ett läge där vi skyddar de mest utsatta. Det är därför jag i nuläget lyssnar på t ex Amnesty och organisationer som jobbar globalt med traffickerade kvinnor som ...

BELINDA (avbryter, vänder sig till Dana Pourkomeylian): Vad tycker du Dana?

DANA POURKOMEYLIAN: Jag tycker det viktiga är att vi frågar oss själva, vart är det vi vill nå? Vill vi helt ha bort sexköp, för att vi tycker sexköp är vidrigt och förkastligt, eller vill vi ha bort de männen som utövar makt över kvinnor och köper sex utan samtycke och köper kvinnor som är här mot sin vilja. Det är det vi vill motverka. Sen hur människor väljer att ligga, det tänker inte jag vara med och moralisera över.

BELINDA Och kanske fortsätta att diskutera ensamhet, det kanske vore något att göra, eller?

MERLY ÅSBOGÅRD: Du kanske har en poäng.

JOAKIM EDIN: Samtidigt ... vad männen i Thailand upprepade var hur skönt det var att kunna sitta här nere och vara öppen med allting. Sitta med en ung kvinna i sin hand och kunna utnyttja henne och inte behöva bry sig om att nån kollar på mig.

BELINDA Vi har någonting att jobba på, helt enkelt.

Så måste någon sorts Brasklapp in från Belinda Olssons sida. "Ni säger att ni känt er ensamma, men jag tycker ni gjort bra ifrån er" vittnar ju om hur medveten hon är om det uppenbara tillrättaläggandet av programmet, för att gynna moralentreprenörerna, samt att hon måste låtsas som om motståndarna fått komma till tals..

Man förstår att Åhbeck-Öhrman blir överrumplad. Vad var det som plötsligt hände med programledaren?

Men att det inte var seriöst menat misstänker man av att hon avbryter Åhbeck-Öhrman.

Men det kan inte moralentreprenörerna under några som helst omständigheter ställa upp på. Sex måste uteslutande vara på medelklasskvinnors villkor!

Och så måste då den fullständigt ovetenskaplige Edin, som alltså enbart styrs av sina egna fördomar, få avsluta med sin egen tankekonstruktion om utnyttjande! **Karandikari** skriver: "Den kommersiella sexsektorn tillhandahåller inte bara betydande inkomster och anställningar för dem som är direkt involverade i prostitution; den tjänar också till att vidarebefordra inkomster från urbana områden till landsbygdsområden och från prostituerade som arbetar på andra sidan havet. I många länder är prostitution en överlevnadsmekanism för att handskas med fattigdom och en metod för att kompensera för brist på social

välfärds inkomstuppehållande program. I sydostasiatiska länder som Thailand, Indonesien, Malaysia, Filippinerna och Indien så är det en betydande källa till främmande utbyte genom en högt strukturerad transnationell affärsverksamhet och expansionen av turistindustrin likväl som arbetskraftsexport.” **Steinfatt** vittnar också om att thailändska kvinnor betraktar ”farang” män som snällare och bättre än thailändska, vilket naturligtvis inte Edin har någon som helst kunskap om. Inte heller torde han vara underkunnig om att ILO-rapporten **”The Sex Sector”** rapporterar att många västerländska sexköpare hjälpt thailändska kvinnor från kränkande situationer och att omkring 300 miljoner dollar varje år överförs i Thailand till familjer på landsbygden från kvinnor som arbetar i sexindustrin i urbana områden. En summa som många gånger överstiger regeringsbetalade program för utveckling. Perioden 1993-1995 uppskattas att prostitutionen inbringade mellan 22,5 och 27 miljarder dollar. 1980 erkände och rättfärdigade också den thailändske premiärministern sexindustrins existens som landets främsta turistattraktion: *”Jag ber alla guvernörer att ta i beaktande det naturliga scenariot i era provinser, med några former av underhållning som några av er kan se som motbjudande och skamliga därför att de är former av sexuell underhållning som lockar turister... vi måste göra detta eftersom vi måste räkna med de arbeten som skapas.”* För den enögde Edin handlar det bara om att förmedla västerländsk medelklassmoralism, utifrån övertygelsen om att han – och andra ”upplysta” västerlänningar – sitter på en lika solid ”sanning” som kristendomen och vissa andra religioner förmedlat i hundratals år: att det är bättre att kvinnor och människor svälter än förbättrar sin situation genom ”omoraliskt” arbete. Och det ändras på intet vis av att de nutida moralentreprenörerna påstår att det är kunderna de klandrar, för genom deras strävan att beröva de fattiga kvinnorna kunder så vill de döma dem till svält och fattigdom. Utan något annat motiv än att få upphöja sig själva till ”goda” människor, utifrån vilken förställning de vill göra karriär, tjäna pengar och göra västerländska kvinnor till offer på den sexhandel de självtänks ”goda” inte ens deltar i. Tvi vale för sådan ”godhet” och jag betackar mig för SVT som på samma sätt vill frånta kvinnor och andra deras möjligheter till att förbättra sina liv! Jag kan inte förstå varför jag ska behöva betala skatt för ren, skär regisserad propaganda!

Det är i själva verket de ”goda” som är de onda!